

EYCK, Pieter N. van (Breukelen 1 oktober 1887 – Wassenaar 11 april 1954).

Ging na zijn gymnasiumopleiding in Den Haag rechten studeren in Leiden en promoveerde er op 23 april 1914. In 1914-1915 werkte Van Eyck als correspondent voor de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* in Rome en van 1920 tot 1935, als opvolger van Pieter Geyl, in dezelfde functie in Londen. Van 1935 tot 1954 was hij hoogleraar in de Nederlandse letterkunde aan de rijksuniversiteit Leiden.

Van Eyck schreef relatief weinig maar sterk geëngageerd over staatkundige aangelegenheden. In 1916 bepleitte hij voor Nederland een houding die tot ingrijpen in de oorlog tegen Duitsland kon leiden. Zijn studie over de Ierse kwestie (1921), waarin hij overeenkomst met de Vlaamse strijd zag, is tevens een pleidooi voor de eisen van de Ieren. Zijn (met Geyl en Frederik C. Gerretson opgerichte) tijdschrift *Leiding* (1930-1931) stond onder andere de Groot-Nederlandse gedachte voor. Zelf nam Van Eyck het erin op voor een federatief België als voorstadium van een "staatkundig één Nederland".

WERKEN: 'De plicht van Nederland', in *Het Journaal van den Nieuwen Kring* (1916); – *De Iersche Kwestie*, 1921; – 'Het Wilhelmus', in P. Geyl (red.), *Wilhelmus van Nassouwe*, 1933, p. 225-271; – *Verzameld Werk*, 7 dln., 1958-1964.

LITERATUUR: C. Bittremieux, P.N. van Eyck, 1947; – H.A. Wage, *Dagend Dichterschap*, 1967; – P. van Hees en G. Puchinger (ed.), *Briefwisseling Gerretson-Van Eyck*, 1984; – P. van Hees, 'Het tijdschrift "Leiding", 1930-1931', in E. Jonker en M. van Rossem (red.), *Geschiedenis en Cultuur. Achttien Opstellen. Afscheidsbundel voor prof. dr. H.W. von der Dunk*, 1990, p. 199-211.

CLEM BITTREMIEUX* EN PIETER VAN HEES